



ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2009 - 2014

Комисия по правни въпроси

2010/2006(INI)

1.6.2010

СТАНОВИЩЕ

на комисията по правни въпроси

на вниманието на комисията по икономически и парични въпроси

относно Трансгранично управление на кризи в банковия сектор
(2010/2006(INI))

Докладчик по становище: Sebastian Valentin Bodu

PA_NonLeg

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по правни въпроси приканва водещата комисия по икономически и парични въпроси да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

- A. като има предвид, че в Съюза съществува вътрешен пазар за банкови услуги, а не смесица от независими една от друга услуги и, като има предвид, че вътрешният пазар е жизненоважен за цялостната конкурентоспособност на Съюза,
1. счита, че Европейският банков орган следва да разполага с правомощия да прилага на равнището на Съюза задължителни за всички държави-членки мерки, като същевременно упълномощи националните надзорни органи да извършват ежедневен надзор на възможно най-високо равнище;
2. изразява мнение, че „плановете за разрешаване проблемите на банките“ следва да бъдат одобрявани от надзорния орган, осъществяващ ежедневен надзор на банките, така че да се гарантира, че измененията са отбелязани и взети предвид, и дават възможност плановете за разрешаване проблемите на банките да бъдат актуализирани и приведени в съответствие;
3. счита, че разединението на банкова група следва да съществува като възможност в началния етап (намеса в ранен стадий);
4. счита, че прехвърлянето на активи/парични суми от един филиал/подразделение към дружеството-майка, не следва да се разрешава, ако то би дестабилизирано филиала/подразделението и ако въпросното дестабилизиране води до значителни негативни последици за приемащата държава-членка;
5. счита, че намесата в начален стадий и разрешаването на положението с банковата криза следва да бъдат предприети въз основа на добре определени критерии, сред които слаба капитализация, намалена ликвидност или влошаване на качеството или стойността на активите; изразява мнение, че намесата би била обвързана със схеми за гарантиране на депозитите;
6. изразява становище, че целта на рамката на ЕС за трансгранично управление на кризата следва да предостави на органите правомощия за приемане на мерки, които включват намеса в управлението на банковите групи, когато това е необходимо (и по-специално, но не изключително за влогонабиращите банки, където е налице опасност от поява на системен рисков);
7. счита, също така, че целта на рамката на ЕС за трансгранично управление на кризата се състои и в регулиране на трансгранични банкови групи и отделни банки, които осъществяват трансгранични операции изключително чрез филиали; счита също, че по отношение на трансграничните банкови групи следва да се приеме единно регулиране;
8. отбелязва факта, че Органът би трябало да действа в съответствие със следните

принципи:

- еднаква защита на кредиторите и миноритарните акционери във всички държави-членки, в които съществуват филиали/подразделения
 - пропорционално разпределяне на разходите по предприетите в начален стадий действия, съответно с разрешаването на кризисна ситуация, между всички държави-членки, на чиято територия развива дейност банката, спрямо която са предприети действия (напр. със стойността на активите от всяка държава); счита, че вариантът с общо периодично финансиране е най-нежелателен;
9. изразява становище, че все пак следва да се допуснат изключения от някои от изискванията, произтичащи от дружественото право на ЕС, с цел да се позволи намеса на даден орган в банковите дейности, когато това се налага в името на обществения интерес;
 10. счита, че в случай, че възникне проблем с обезщетяване на акционерите, кредиторите или контрагентите на пазара, обезщетението трябва да се осъществява въз основа на ликвидационна стойност на банката, без да се вземат предвид евентуални суми, получени като държавна помощ;
 11. счита, че комуникацията и сътрудничеството между отговорните органи и административни структури с цел разрешаване на проблемите или несъстоятелността на трансграничните банкови групи могат да бъдат подобрени чрез установяване на набор от предварителни и последващи насоки;
 12. изразява становище, че всяка държавна помощ или фонд за разрешаване проблемите на банките следва да бъде проектиран по начин, по който да се избягва морален риск и да се възприра поемането на прекомерен риск; счита, по-конкретно, че не следва да се използват фондове за разрешаване проблемите на банките за подпомагане на акционерите на банките, които трябва да поемат изцяло последиците от евентуални загуби, както и че фондовете за разрешаване проблемите на банките не трябва да се използват за изплащане на бонуси;
 13. припомня на Комисията значението на осъществяването на цялостна оценка на въздействието при всяко обмисляне на въпроса дали са необходими нови насоки за управлението на предприятията;
 14. счита, че единен подход при предотвратяване на фалит на банкови групи би се приближил в най-голяма степен до концепцията за единен пазар.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	1.6.2010
Резултат от окончательното гласуване	+: -: 0: 23 0 0
Членове, присъствали на окончательното гласуване	Raffaele Baldassarre, Luigi Berlinguer, Sebastian Valentin Bodu, Françoise Castex, Christian Engström, Marielle Gallo, Gerald Häfner, Daniel Hannan, Klaus-Heiner Lehne, Antonio Masip Hidalgo, Alajos Mészáros, Evelyn Regner, Dimitar Stoyanov, Alexandra Thein, Diana Wallis, Rainer Wieland, Cecilia Wikström, Zbigniew Ziobro, Tadeusz Zwiefka
Заместник(ци), присъствал(и) на окончательното гласуване	Piotr Borys, Kurt Lechner, Toine Manders, Angelika Niebler
Заместник(ци) (чл. 187, пар. 2), присъствал(и) на окончательното гласуване	Mara Bizzotto, Jutta Steinruck